

dets daarligste Jorder, maa ikke faa Støtte. Jeg skal henvise til, at de, der dyrker Cikorierødder, ogsaa andrager om en saadan Støtte. Og man er heller ikke indenfor Hesteavlskredse fremmed for Tanken om Støtte. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at vi har støttet Osteproduktionen. Og vel ved jeg, at et æret Medlem indenfor Venstre, Hr. Pinstrup, ofte har sagt, at denne Ostetold ingen Gavn gør Landbruget, men jeg har alligevel aldrig hørt, at nogen ansvarshavende Landbruger har stillet Forslag om dens Ophævelse. Endelig skal jeg nævne, at den højtærede Landbrugsminister selv har været med til at give Støtte til dette Landbrug, som ikke ønsker Støtte, idet han i Tiden 1920—24 udstedte Importforbud for argentinsk Kød. Nu kan man maaske sige, at dette ikke virker i høj Grad fremmende for Kødproduktionen i Danmark, men det er i hvert Fald et Skridt i den Retning og et Skridt, som ganske sikkert har sin Betydning. Jeg kan derfor ikke rigtig forstaa, at man kan sige, at Landbruget ikke ønsker nogen Beskyttelse, og jeg kan heller ikke forstaa Talen om, at man fra anden Side — jeg er jo ikke i Tvivl om, hvad man mener med denne anden Side — er villig til at lægge nye Byrder paa Landbruget for at hjælpe Industrien, f. Eks. ved Krisetold eller lignende, som det ærede Medlem Hr. Clausager sagde. Ja, hvis det ærede Medlem opfatter vort Forslag om Krisetold for Industrien saaledes, at det kun skal være en Hjælp for Industrien og ikke har andre Formaal, kan der maaske være noget berettiget i, hvad han siger, men jeg tror, man i høj Grad kan sige, at det tilsigter ikke blot en Hjælp for Industrien, men en Hjælp for Samfundet i dets Helhed, idet man derved skulde aflaste Skatteyderne for de Udgifter, de nu har til Arbejdsloshedsunderstøttelse.

Med Hensyn til Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke sige ret meget, men henvise til de udførlige Udtalelser, jeg fremkom med under Behandlingen af det analoge Forslag i Fjor, og som findes i Rigsdagstidenden Sp. 3698—3713 og Sp. 3792—3800. Jeg skal kun sige, at jeg anerkender, at den højtærede Landbrugsminister har været mere heldig med at anbringe sine Nedsættelser, end den forrige Landbrugsminister var. Dette er i og for sig ikke saa underligt, idet det tydeligt fremgaar af Forslaget, at den nuværende Landbrugsminister i høj Grad har taget Hensyn til den Kommission, som den forrige Landbrugsminister havde nedsat angaaende disse Forhold, men slet ikke

benyttede sig af ved Udarbejdelsen af Lovforslaget. Medens den forrige Landbrugsminister i det væsentlige henholdt sig til en Skitsering udført af en Kontormand i hans Ministerium, er dette Forslag udarbejdet i Samstemning med det Forslag, som blev udarbejdet af de sagkyndige i Fjor.

Der er dog et enkelt Punkt — og her falder min Bedømmelse, saa vidt jeg forstod, sammen med det ærede Medlem Hr. Clausagers —, jeg gerne vil omtale. Jeg er ikke sikker paa, at det er nødvendigt vedblivende at opretholde Tilskuddet til Kontrolforeningerne. Jeg tror nemlig, at Kontrolforeningsarbejdet er et Arbejde indenfor Kvægbruget, som alle kvægbrugsinteresserede og kvægbrugsforstaaende Landbrugere ved ikke kan undværes, og naar man ved en minimal Statsstøtte har kunne indarbejde en saadan Forstaaelse af Nyttens af en Foranstaltning i en Avls Tjeneste, tror jeg, Statsstøtten har været i højeste Grad betimelig, og det er sikkert paakrævet ogsaa i Fremtiden at have Øjet aabent for, hvor Statsstøtte paa denne Maade kan gøre Nytte. Jeg vil derfor gerne, at det Udvalg, som bliver nedsat om denne Sag, tog under Overvejelse, om man ikke skulde nedsætte Støtten til Kontrolforeningerne og lægge den over paa andre Felter, og jeg vil som min Opfattelse nævne, at Præmiering paa Dyrskuer har langt større Betydning, end vist andre ærede Talere har ment. Jeg tror, det har sin store Betydning at vedblive i den Retning, som det ærede Medlem Hr. Clausager talte om, idet vore store Dyrskuer bør virke ikke blot som en Belæringsinstitution, men ogsaa til at fremkalde en Kvalificering af Dyrene hjemme paa første Haand, før Opdrætterne anvender alt for store Beløb til Opdrætning. Det har sin store Betydning at faa de Dyr, som man indenfor et Landbrug nærer visse Forhaabninger til, bedømt i en tidlig Alder, idet det er set, at Folk, der ikke selv har haft Forstaaelse af eller Lejlighed til at sammenligne de Resultater, de selv har naaet, med andres Resultater, har ofret betydelige Beløb til Opdrætning af et enkelt Dyr og senere har lidt en stor Skuffelse, naar de mente det Tidspunkt kommet, da Dyret skulde til at betale disse Omkostninger. Det har stor Betydning, at man faar Dyrets Kvalifikationer konstateret ved de aarlige smaa Landboforeningsskuer, ligesom disse Skuer har overmaade stor Betydning for de lokale Landboforeningers Arbejde. Man kunde maaske gaa saa vidt at sige, at denne Dyrskueinstitution holder Liv i en Mængde Landboforeninger, i hvilke et stort Arbejde gøres til Gavn for hele Landbruget.